

D • N
20/9 1959

Hjälp åt förtryckta i Sydafrika

Ett upprop publiceras i dag på sidan sex om hjälp åt rasförtryckets offer i Sydafrika. Det är fråga om hjälp åt dem som genom processer utsätts för rasförföljelse, om hjälp åt familjer vilkas föräldrar fängslats eller förvisats, om hjälp åt ungdomar att erhålla västerländsk utbildning.

Vi har sökt ge våra läsare kunskap om det förtryck, det rasförtryck, som råder i Sydafrika och som under det senaste årtiondet oavslått skärpts. I den officiella politiska förkunnelsen talas om genomförande av apartheid eller separation raserna emellan. Men i praktiken har denna politik inneburit ett stigande förtryck och en mera fullständig segregation. Den personliga segregationen innebär att raserna på alla områden hålles isär, de får inte besöka samma parker, badplatser eller biografier, inte resa i samma vagnar eller sitta i samma vänt-salar. Den lokala separationen består i att de icke vita, som utgör omkring 80 procent av befolkningen, dirigeras till bestämda, så långt som möjligt från de vita kvarteren belägna områden. Den politiska segregationen medför att de icke vita praktiskt taget berövas rösträtt och representation. Den andliga separationen har nyligen fullständigats genom förbud mot blandade universitet och genom planläggning av ett skolväsen där de icke vita systematiskt skall uppfostas till tjänande och underordnade uppgifter. I det hela gör denna lagstiftning den sydafrikanska unionen till det mest genomförda exempel på rasförtryck som vår tid och måhända historien känner.

För att ge en konkret belysning av vad som sker i Sydafrika skall vi ta några exempel ur en skrift av senator Leslie Rubin (This is apartheid), en framstående advokat som för närvarande representerar afrikanerna (negrerna) i Kap-provinsen, men som liksom andra sådana representanter nästa vår uteslutes ur parlamentet. Här redovisas alltså i förkortad form ett fåtal av de

föreskrifter som lagfaster segregationen och förtrycket.

En afrikan som oavbrutet bott i en stad under fjorton år och fortfarande bor och arbetar där kan fördrivas av myndigheterna med en frist av 72 timmar...

En afrikan har inte rätt att förvärva jord någonstans i Sydafrika... En afrikan som beviljats tillåtelse att bo i en stad har inte utan särskilt tillstånd rätt att hos sig hysa sin hustru och sina barn... Det är olagligt för en vit och en icke vit att dricka te tillsammans på någon plats i Sydafrika utan särskilt tillstånd... En afrikansk professor som inbjudits att ge en föreläsning i en vit klubb begär en straffbar handling om han utan särskilt tillstånd mottar inbjudan... Ministern för infödingsärenden kan när som helst och utan angivande av skäl indra ett anslag som beviljats en skola för afrikaner...

Om en icke vit sitter på en bänk som är reserverad för vita i avsikt att protestera mot den gällande lagstiftningen, begär han en straffbar handling och kan dömas till böter icke överstigande 300 pund eller till fängelse för en tid på högst tre år eller till prygel icke överstigande tio piskrapp... En afrikan som deltar i en strejk kan dömas till böter på högst 500 pund eller till fängelse för en tid av högst tre år eller till både böter och fängelse... Om det på en järnvägsstation finns endast en väntsal och denna av stationschefen reserveras för vita, kan icke vita personer som går in i väntsalen dömas till fängelse eller böter... Sexuella förbindelser och försök till sexuella förbindelser mellan raserna är belagda med höga straff... Ett stort antal mer kvalificerade yrken är reserverade för vita, och det är straffbart för icke vita att utöva dem...

En insamling av den art som nu igångsatts i Sverige har tidigare anordnats i England och där givit betydande belopp. Genom att bidra till den svenska insamlingen kan vi hjälpa människor som på grund av sin ras, och endast på grund av sin ras, är utsatta för förföljelse, segre-

gation och förtryck. Vi kan också ge dessa människor en känsla av att världen utanför förstår deras sak och sympatiserar med dem, och på så sätt kan vi bidra att avväja det hat som börjar uppstå bland de icke vita mot det allt hårdare vita våldet. Vi kan också ge de härskande i Sydafrika en påminnelse om att länder och folk långt borta känner smärta och ovilja inför deras handlingar och att det i längden inte är möjligt att fortgå på den in-slagna vägen.

Författaren Alan Paton har skrivit ett förord till den förut omnämnda skriften av senator Rubin. "Jag hoppas", skriver han, "att denna broschyr skall medverka till att förstöra den illusion som apartheidpropagandisterna söker utbreda i utlandet, nämligen att apartheid är ett ädelt ideal. Ingen politik kan vara ädel som är likgiltig för de skador den tillfogar människor. Våra apartheidpropagandister tror att Gud önskar renrasighet; jag vet ingenting om detta, men jag vet att Gud är kärlekens Gud... Naturligtvis kommer vi att bli anklagade för att 'nedsvärta vårt land i utlandet'. Den anklagelsen är osann. Vad vi gör är att visa hur vårt lands namn blir nedsvärta hemma hos oss."